

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Seuraavat suositukset liittyvät jatkotoimenpiteisiin, jotka aiheutuvat Luxemburgissa 25.9.2012 annetusta unionin tuomioistuimen uudesta työjärjestyksestä (EUVL L 265, 29.9.2012, s. 1). Suosituksilla korvataan aikaisempi muistio kansallisten tuomioistuinten ennakkoratkaisupyynnöiden tekemisestä (EUVL C 160, 28.5.2011, s. 1; oikaisu EUVL C 204, 9.7.2011, s. 31), ja niiden tarkoituksena on tuoda esiin sellaiset uudella työjärjestyksellä toteutetut uudistukset, jotka saattavat vaikuttaa unionin tuomioistuimelle esitettäviin ennakkoratkaisupyynnöihin jo periaatteellisella tasolla tai ennakkoratkaisupyynnön esittämisessä noudatettavan menettelyn yksityiskohtiin.

SUOSITUKSET

tuomioistuimille ennakkoratkaisupyynnöiden tekemisestä

(2012/C 338/01)

I — YLEISET OHJEET

Unionin tuomioistuimen toimivalta ennakkoratkaisumenettelyssä

1. Ennakkoratkaisumenettely on keskeinen Euroopan unionin oikeuteen kuuluva järjestelmä, jonka tarkoituksena on antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuus tulkita ja soveltaa tätä oikeutta yhdenmukaisesti unionin alueella.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEU) 19 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 267 artiklan nojalla toimivalta antaa ennakkoratkaisuja Euroopan unionin oikeuden tulkinnasta ja unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toteuttamien toimien pätevydestä.
3. SEUT 256 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tosin toimivaltainen ratkaistaan 267 artiklan nojalla esitetyt ennakkoratkaisupyynnöt perussäännössä määrättyissä erityisasioissa. Koska perussääntöä ei kuitenkaan ole tältä osin muutettu, unionin tuomioistuin on edelleen ainoana toimivaltainen ratkaistaan ennakkoratkaisupyynnöt.
4. Vaikka SEUT 267 artiklassa annetaan unionin tuomioistuimelle yleinen toimivalta ennakkoratkaisumenettelyssä, monissa primaarioikeuden määräyksissä määrätään kuitenkin tätä toimivaltaa koskevista väliaikaisista poikkeuksista tai rajoituksista. Kyse on etenkin SEUT 275 ja SEUT 276 artiklasta sekä Lissabonin sopimuksen siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) (EUVL C 83, 30.3.2010, s. 1) 10 artiklasta (¹).

⁽¹⁾ Pöytäkirjan (N:o 36) 10 artiklan 1–3 kohdan mukaan unionin tuomioistuimen toimivalta sellaisten poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla annettujen unionin säädösten osalta, jotka on hyväksytty ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ja joita ei ole sen jälkeen muutettu, säilyy ennallaan enintään viiden vuoden ajan Lissabonin sopimuksen voimaantulopäivästä (1.12.2009). Tällaisia säädöksiä koskevia ennakkoratkaisupyynnöitä voivat näin ollen esittää kyseisenä siirtymäaikaana vain niiden jäsenvaltioiden tuomioistuimet, jotka ovat hyväksyneet unionin tuomioistuimen toimivallan, ja kukin näistä jäsenvaltioista on määrittänyt, voivatko sen kaikki tuomioistuimet vai ainoastaan asiaa viimeisenä oikeusasteena käsittelevät tuomioistuimet saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

5. Koska ennakkoratkaisumenettely perustuu unionin tuomioistuimen ja jäsenvaltioiden tuomioistuinten väliseen yhteistyöhön, tämän menettelyn tehokkuuden varmistamiseksi on tarkoituksenmukaista antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille seuraavat suositukset.

6. Näillä suosituksilla, jotka eivät ole sitovia, pyritään täydentämään unionin tuomioistuimen työjärjestyksen III osastoa (93–118 artikla) sekä antamaan jäsenvaltioiden tuomioistuimille neuvoja siitä, milloin ennakkoratkaisupyynnö on tarkoituksenmukaista esittää, ja antamaan käytännön ohjeita ennakkoratkaisupyynnön muodosta ja vaikutuksista.

Unionin tuomioistuimen tehtävä ennakkoratkaisumenettelyssä

7. Kuten edellä on todettu, unionin tuomioistuimen tehtävänä ennakkoratkaisumenettelyssä on tulkita unionin oikeutta tai lausua sen pätevydestä eikä soveltaa tätä oikeutta pääasian oikeudenkäynnin taustalla oleviin tosiseikkoihin. Tämä tehtävä kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle, eikä unionin tuomioistuimen tehtävänä siten ole lausua pääasian oikeudenkäynnissä esitetystä tosiseikoista eikä ratkaista kansallisen oikeuden tulkintaa tai soveltamista koskevia mahdollisia näkemyseroja.

8. Unionin tuomioistuin pyrkii unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevydestä lausuaan samalla antamaan pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan oikeusriidan ratkaisun kannalta hyödyllisen vastauksen, mutta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on tehdä kyseisestä vastauksesta konkreettiset johtopäätökset, tarvittaessa jättämällä soveltamatta kyseessä olevaa kansallista säännöstä.

Ennakkoratkaisun pyytämistä koskeva päätös

Ennakkoratkaisupyynnön esittäjä

9. SEUT 267 artiklan mukaan jokainen jäsenvaltion tuomioistuin, sikäli kuin siinä vireillä olevan menettelyn tarkoituksena on ratkaisun antaminen tuomiovaltaa käyttäen, voi lähtökohtaisesti esittää ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimelle. Unionin tuomioistuin tulkitsee kysymystä tuomioistuimen asemasta unionin oikeuden autonomisena käsitteenä ja ottaa siinä yhteydessä huomioon useita seikkoja, joita ovat muun muassa siltä ennakkoratkaisua pyytävän elimen lakisääteisyys, pysyvyys, sen tuomiovallan pakottavuus, menettelyn kontradiktorisuus, toimiminen oikeussääntöjen soveltajana ja riippumattomuus.

10. Päätös ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä unionin tuomioistuimelle on yksinomaan kansallisen tuomioistuimen tehtävä siitä riippumatta, ovatko pääasian asianosaiset sitä pyytäneet vai eivät.

Tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyynnö

11. SEUT 267 artiklan sanamuodon mukaan kukin kyseessä oleva tuomioistuin voi esittää unionin tuomioistuimelle unionin oikeuden säännön tulkintaa koskevan ennakkoratkaisupyynnön silloin, kun se katsoo, että tulkinta on tarpeen sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi.

12. Sellaisella tuomioistuimella, jonka päätöksiin ei kansallisen oikeuden mukaan voi hakea muutosta, on kuitenkin velvollisuus saattaa tällainen pyynnö unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, paitsi jos asiasta on jo olemassa oikeuskäytäntöä (ja jos mahdollisesti uudessa asiayhteydessä ei esiinny todellista epäilystä tämän oikeuskäytännön soveltamismahdollisuudesta tällöin käsiteltävässä asiassa) tai jos on täysin selvää, miten kyseessä olevaa oikeussääntöä on asianmukaisesti sovellettava.

13. Näin ollen sellainen kansallinen tuomioistuin, jonka päätöksiin voidaan vielä hakea muutosta, voi erityisesti silloin, kun se katsoo saaneensa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä riittävästi tietoa, itse päättää unionin oikeuden asianmukaisesta tulkinnasta ja sen soveltamisesta toteamiinsa tosiseikkoihin. Ennakkoratkaisupyynnö voi kuitenkin osoittautua erityisen hyödylliseksi silloin, kun kyse on sellaisesta uudesta tulkintakysymyksestä, jolla on yleistä merkitystä unionin oikeuden yhdenmukaiselle soveltamiselle, tai kun näyttää siltä, ettei olemassa olevaa oikeuskäytäntöä voida soveltaa tosiseikkoihin, joita ei ole aikaisemmin käsitelty.

14. Jotta unionin tuomioistuin saisi oikean käsityksen pääasian oikeudenkäynnin kohteesta ja siinä esille tulevista kysymyksistä, kansallisen tuomioistuimen on syytä selostaa kunkin esittämänsä kysymyksen osalta, missä mielessä se tarvitsee pyytämänsä tulkintaa tuomionsa antamiseksi.

Pätevyyttä koskeva ennakkoratkaisupyyntö

15. Kansalliset tuomioistuimet voivat hylätä sellaiset niiden käsittelemässä asioissa esitetyt kanneperusteet, joissa vedotaan pätemättömyyteen; sen sijaan ainoastaan unionin tuomioistuimella on toimivalta julistaa unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimi pätemättömäksi.

16. Jokainen kansallinen tuomioistuin on siis **velvollinen** esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntönsä silloin, kun se epäilee mainitunlaisen toimen pätevyyttä, ilmoittamalla ne syyt, joiden perusteella se katsoo, että mainittu toimi saattaa olla pätemätön.

17. Jos kansallisella tuomioistuimella kuitenkin on vakavaa epäilyä sellaisen unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimen, johon kansallinen toimi perustuu, pätevydestä, kansallinen tuomioistuin voi poikkeuksellisesti lykätä väliaikaisesti tällaisen kansallisen toimen soveltamista tai määrätä sen osalta muista välitoinista. Sen on tällöin kysyttävä unionin tuomioistuimelta toimen pätevydestä ja esitettävä ne syyt, joiden perusteella se pitää mainittua toimea pätemättömänä.

Ennakkoratkaisupyyntönsä esittämisen ajankohta

18. Kansallinen tuomioistuin voi esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntönsä heti, kun se toteaa, että unionin oikeuden tulkintaa tai pätevyyttä koskeva päätös on tarpeen, jotta se voisi antaa tuomionsa. Kansallisella tuomioistuimella on näet parhaat edellytykset arvioida sitä, missä oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa tällainen pyyntö on syytä esittää.

19. On kuitenkin suotavaa, että ennakkoratkaisupyyntönsä esittämistä koskeva päätös tehdään sellaisessa oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa, jossa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pystyy määrittelemään käsiteltävää asiaa koskevat oikeudelliset seikat ja tosiseikat, jotta unionin tuomioistuimella olisi käytössään kaikki tarvittavat tiedot voidakseen tarvittaessa tarkistaa, että unionin oikeutta voidaan soveltaa pääasian oikeudenkäynnissä. Saattaa myös olla hyvän lainkäytön mukaista, että ennakkoratkaisupyyntö esitetään kontradiktorisen menettelyn jälkeen.

Ennakkoratkaisupyyntönsä muoto ja sisältö

20. Päätös, jolla jäsenvaltion tuomioistuin esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen tai -kysymyksiä, voidaan esittää siinä muodossa kuin välipäätös tai vastaava ratkaisu voidaan kansallisen oikeuden mukaan tehdä. On kuitenkin muistettava, että juuri tämä asiakirja toimii asian käsittelyn perustana unionin tuomioistuimessa ja että unionin tuomioistuimella on oltava tiedossaan sellaiset seikat, joiden avulla se voi antaa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle hyödyllisen vastauksen. Lisäksi on huomattava, että ainoastaan ennakkoratkaisupyyntö annetaan tiedoksi pääasian oikeudenkäynnin asianosaisille ja muille perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille – erityisesti jäsenvaltioille – jotta nämä voivat esittää mahdolliset kirjalliset huomautuksensa.

21. Koska ennakkoratkaisupyyntö joudutaan kääntämään kaikille Euroopan unionin virallisille kielille, se on laadittava yksinkertaiseen, selkeään ja täsmälliseen muotoon, eikä se saa sisältää tarpeettomia seikkoja.

22. Ennakkoratkaisupyyntöä koskevien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen asianmukaiseksi selostamiseksi riittää usein, että ennakkoratkaisupyyntö on pituudeltaan enintään noin kymmenen sivua. Lyhydestään huolimatta ennakkoratkaisupyyntönsä on kuitenkin oltava riittävän kattava, ja siinä on oltava kaikki sellaiset merkitykselliset tiedot, joiden avulla unionin tuomioistuin sekä ne, joita asia koskee ja joilla on oikeus esittää huomautuksia, voivat ymmärtää pääasian oikeudenkäyntiä koskevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat. Työjärjestyksen 94 artiklan mukaisesti ennakkoratkaisupyyntönsä on sisällytettävä unionin tuomioistuimelle esitettävien kysymysten lisäksi

— yhteenveto oikeudenkäynnin kohteesta ja asiaa koskevista tosiseikoista, siten kuin ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on ne todennut, tai ainakin selostus niistä tosiseikoista, joihin ennakkoratkaisukysymykset perustuvat

— asiassa mahdollisesti sovellettaviksi tulevien kansallisten säännösten sisältö ja tarvittaessa asiaan liittyvä kansallinen oikeuskäytäntö ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Kansallista tuomioistuinta pyydetään ilmoittamaan täsmälliset viitetiedot näistä säännöksistä ja niiden julkaisemisesta, esimerkiksi virallisen lehden tai tietyn kokoelman sivu tai internetosoite.

— selostus niistä syistä, joiden vuoksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on ryhtynyt tarkastelemaan kysymystä unionin oikeuden tiettyjen säännösten tulkinnasta tai pätevydestä, sekä ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen toteama yhteys kyseisten säännösten ja pääasian oikeudenkäynnissä sovellettavien kansallisen oikeuden säännösten välillä.

23. Asian kannalta merkitykselliset unionin oikeuden säännökset ja määräykset olisi yksilöitävä mahdollisimman täsmällisesti ennakkoratkaisupyynnössä, jossa voidaan myös esittää lyhyt tiivistelmä pääasian oikeudenkäynnin asianosaisten keskeisistä merkityksellisistä perusteluista.

24. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin voi myös ilmaista lyhyesti näkemyksensä esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin annettavasta vastauksesta, jos se katsoo voivansa niin tehdä. Tällainen ilmoitus on hyödyllinen unionin tuomioistuimelle erityisesti silloin, kun ennakkoratkaisupyynnön on sen ratkaistavana nopeutetussa menettelyssä tai kiireellisessä menettelyssä.

25. Ennakkoratkaisupyynnön lukemisen helpottamiseksi on olennaista, että pyyntö saapuu unionin tuomioistuimeen koneellisesti kirjoitettuna. Myös ennakkoratkaisupyynnön sivujen ja kohtien numerointi on erittäin tärkeää, jotta unionin tuomioistuin voi viitata niihin – ja ennakkoratkaisupyynnön on päivätävä ja allekirjoitettava.

26. Itse ennakkoratkaisukysymys tai ennakkoratkaisukysymykset on esitettävä ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevasta päätöksestä erillisessä ja selvästi yksilöidyssä osassa, mieluiten kyseisen päätöksen alussa tai lopussa. Ennakkoratkaisukysymysten on oltava sellaisinaan ymmärrettäviä lukematta ennakkoratkaisupyynnön perusteluja, jotka kuitenkin tarjoavat asian merkityksen asianmukaiselle ymmärtämiselle välttämättömän asiayhteyden.

27. Ennakkoratkaisupyynnön menettelyssä unionin tuomioistuin käyttää lähtökohtaisesti ennakkoratkaisupyynnön päätökseen sisältyviä tietoja, henkilötiedot mukaan luettuna. Jos kansallinen tuomioistuin katsoo sen tarpeelliseksi, sen on näin ollen itse huolehdittava siitä, että sen tekemässä ennakkoratkaisun pyytämistä koskevassa päätöksessä jätetään mainitsematta tietyt seikat taikka yhden tai useamman pääasian oikeudenkäynnissä esiintyvän henkilön tai yhteisön tunnistetiedot.

28. Ennakkoratkaisupyynnön jättämisen jälkeen myös unionin tuomioistuin voi päättää tällaisesta tunnistetietojen poistamisesta omasta aloitteestaan taikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tai pääasian oikeudenkäynnin asianosaisten pyynnöstä. Tällainen pyyntö on kuitenkin sen tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi esitettävä mahdollisimman varhaisessa asian käsittelyn vaiheessa ja viimeistään ennen kyseistä asiaa koskevan tiedonannon julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja ennakkoratkaisupyynnön tiedoksiantoa perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille.

Ennakkoratkaisupyynnön vaikutukset kansalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn

29. Vaikka kansallisella tuomioistuimella säilyy toimivalta määrätä turvaamistoimista erityisesti pätevyyttä koskevan ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä (ks. edellä 17 kohta), ennakkoratkaisupyynnön jättäminen merkitsee kuitenkin kansallisen oikeudenkäyntimenettelyn lykkäämistä, kunnes unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa.

30. Jotta ennakkoratkaisumenettely unionin tuomioistuimessa etenisi asianmukaisesti ja vastaisi tarkoitustaan, kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ilmoittaa unionin tuomioistuimelle kaikista sellaisista oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa asian vireilläoloon unionin tuomioistuimessa, ja erityisesti uusien asianosaisten oikeuttamisesta osallistumaan kansalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn.

Oikeudenkäyntikulut ja oikeusapu

31. Ennakkoratkaisumenettely unionin tuomioistuimessa on maksuton, eikä unionin tuomioistuin pääätä ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevan pääasian asianosaisten oikeudenkäyntikuluita; niistä päättäminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.

32. Mikäli pääasian oikeudenkäynnin asianosaisella ei ole riittäviä varoja, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi myöntää tällaiselle asianosaiselle oikeusapua unionin tuomioistuimessa aiheutuvien kulujen, erityisesti asianajokulujen, kattamiseen sikäli kuin tämä on kansallisten säännösten mukaan mahdollista. Myös unionin tuomioistuin voi myöntää tällaista oikeusapua siinä tapauksessa, että kyseessä olevalle asianosaiselle ei ole jo myönnetty oikeusapua kansallisella tasolla, tai siinä tapauksessa, että kyseinen apu ei kata unionin tuomioistuimessa aiheutuneita kustannuksia tai kattaa vain osan niistä.

Unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välinen yhteydenpito

33. Kansallisen tuomioistuimen, joka saattaa asian vireille unionin tuomioistuimessa, on toimitettava sille ennakkoratkaisupyyntö ja asiaa koskevat merkitykselliset asiakirjat (mm. tarvittaessa asian asiakirja-aineisto tai sen jäljennös). Lähetys on osoitettava kirjattuna unionin tuomioistuimen kirjaamoon (Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxemburg).

34. Unionin tuomioistuimen kirjaamo on yhteydessä ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen siihen saakka, kunnes kyseiselle tuomioistuimelle on annettu tiedoksi sen tekemän ennakkoratkaisupyynnön johdosta annettu ratkaisu, ja kirjaamo toimittaa sille jäljennöksen oikeudenkäyntiasiakirjoista.

35. Unionin tuomioistuin toimittaa ratkaisunsa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle. Olisi toivottavaa, että kyseinen tuomioistuin ilmoittaisi unionin tuomioistuimelle siitä, miten se tämän jälkeen soveltaa kyseistä ratkaisua pääasian oikeudenkäynnissä, ja mahdollisesti toimittaisi unionin tuomioistuimelle lopullisen ratkaisunsa.

II — ERITYISET OHJEET KIIREELLISLUONTEISISTA ENNAKKORATKAISUPYYNNÖISTÄ

36. Ennakkoratkaisupyyntö voidaan tietyissä tapauksissa käsitellä nopeutetussa menettelyssä tai kiireellisessä menettelyssä perussäännön 23 a artiklassa ja työjärjestyksen 105–114 artiklassa määrätyin edellytyksin.

Nopeutetun menettelyn ja kiireellisen menettelyn soveltamisedellytykset

37. Nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamisesta päättää unionin tuomioistuin. Lähtökohtaisesti tällainen päätös tehdään vain ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen perustellusta pyynnöstä. Unionin tuomioistuin voi kuitenkin poikkeuksellisesti päättää omasta aloitteestaan, että ennakkoratkaisupyyntö käsitellään nopeutetussa menettelyssä tai kiireellisessä menettelyssä, jos asian laatu tai asiaan yksittäistapauksessa liittyvät seikat näyttävät sitä edellyttävän.

38. Työjärjestyksen 105 artiklan mukaan ennakkoratkaisupyyntö voidaan käsitellä **nopeutetussa menettelyssä** työjärjestyksen määräyksistä poiketen, jos asian laatu edellyttää, että asia käsitellään ensi tilassa. Koska nopeutetusta menettelystä aiheutuu huomattavia vaatimuksia kaikille siihen osallisille ja erityisesti kaikille jäsenvaltioille, joiden on esitettävä kirjalliset tai suulliset huomautuksensa paljon lyhyemmässä määräajassa kuin tavallisesti, nopeutetun menettelyn soveltamista olisi pyydetävä vain sellaisissa erityistilanteissa, joissa on perusteltua, että unionin tuomioistuin ratkaisee esitetyt kysymykset nopeasti. Se, että ratkaisu, joka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on annettava saatettuaan ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, saattaa koskea suurta määrää henkilöitä tai oikeudellisia tilanteita, ei sellaisenaan ole poikkeustapaus, jonka vuoksi nopeutetun menettelyn käyttäminen olisi perusteltua (!).

39. Tämä koskee vielä suuremmalla syyllä työjärjestyksen 107 artiklassa tarkoitettua **kiireellistä ennakkoratkaisumenettelyä**. Tämä menettely, jota sovelletaan vain EUT-sopimuksen kolmannen osan V osastossa tarkoitettua vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevissa asioissa, asettaa nimittäin siihen osallistuville toimijoille vielä suurempia vaatimuksia, koska siinä rajoitetaan kirjallisten huomautusten esittämiseen oikeutettujen osapuolten lukumäärää ja äärimmäisen kiireellisissä tapauksissa asia voidaan käsitellä unionin tuomioistuimessa kokonaan ilman kirjallista vaihtoa. Kiireellisen menettelyn soveltamista olisi sen vuoksi pyydetävä vain silloin, kun on ehdottoman välttämätöntä, että unionin tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin erittäin nopeasti.

40. Vaikkei tällaisia tilanteita ole erityisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevien unionin oikeussääntöjen vaihtelevan luonteen ja niiden kehityksen vuoksi mahdollista luetella tässä tyhjentävästi, kansallisen tuomioistuimen saattaisi olla aiheellista harkita kiireellisen ennakkoratkaisupyynnön esittämistä esimerkiksi SEUT 267 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, jossa asia koskee pidätettyä tai vapautensa menettänyttä henkilöä ja esitettyyn kysymykseen annettavalla vastauksella on ratkaiseva merkitys hänen oikeudellisen asemansa arvioinnissa, taikka lapsen huoltajuutta tai asumista koskevassa asiassa, jossa sen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu unionin oikeuden nojalla, toimivaltaisuus riippuu ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta.

(!) Yleiskuvan seikoista, joiden vuoksi nopeutettua menettelyä koskeva unionin tuomioistuimen 19.6.1991 annetun työjärjestyksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 104 a artiklan nojalla tehty pyyntö on hyväksytty tai hylätty, saa unionin tuomioistuimen presidentin antamista määräyksistä, jotka ovat nähtävissä verkkosivulla www.curia.europa.eu (kyseiset määräykset löytyvät menemällä verkkosivun linkin "Oikeuskäytäntö" kautta hakulomakkeeseen ja valitsemalla lomakkeelta tässä järjestyksessä vaihtoehdot Asiakirjat – Asiakirjat, joita ei ole julkaistu oikeustapauskokoelmassa – Määräykset – Nopeutettu menettely).

Pyyntö nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamisesta

41. Jotta unionin tuomioistuin voisi päättää nopeasti, onko nopeutetun menettelyn tai kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn soveltaminen aiheellista, pyynnössä on esitettävä täsmällisesti ne oikeudelliset seikat ja tosiseikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, ja erityisesti ne riskit, joita aiheutuisi ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä tavallisessa menettelyssä.

42. Sikäli kuin mahdollista, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin esittää lyhyesti kantansa vastauksesta, joka esitettyihin kysymyksiin olisi annettava. Tämä helpottaa pääasian oikeudenkäynnin asianosaisten ja muiden asian käsittelyyn osallistuvien osapuolten kannanottoa ja unionin tuomioistuimen ratkaisua ja nopeuttaa siten osaltaan menettelyä.

43. Nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamista koskeva pyyntö on laadittava yksiselitteisesti siten, että unionin tuomioistuimen kirjaamo voi pyynnön perusteella välittömästi todeta, että asialle on annettava erityiskohtelu. Tätä varten kansallisia tuomioistuimia pyydetään täsmentämään, kumpaa näistä menettelyistä pyydetään, sekä mainitsemaan pyyntönsä yhteydessä työjärjestyksen asianomainen artikla (nopeutettua menettelyä koskeva 105 artikla tai kiireellistä menettelyä koskeva 107 artikla). Tämän maininnan on oltava sen tekemän ennakkoratkaisupyynnön selvästi erottuvassa kohdassa (esimerkiksi ylätunnisteessa tai erillisessä tuomioistuimen ratkaisussa). Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin voi tarvittaessa esittää pyynnön myös saatekirjeessä.

44. Itse ennakkoratkaisupyynnöstä muistutetaan, että sen lyhyys on kiireellisessä tilanteessa tärkeää erityisesti, koska se osaltaan nopeuttaa menettelyä.

Unionin tuomioistuimen, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja pääasian asianosaisten välinen yhteydenpito

45. Tuomioistuinta, joka pyytää nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamista, pyydetään ilmoittamaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja siinä vireillä olevan asian asianosaisten kanssa käytävän yhteydenpidon nopeuttamiseksi ja helpottamiseksi sähköpostiosoite ja mahdollisesti faksin numero, jota unionin tuomioistuin voi käyttää, sekä kyseessä olevien asianosaisten edustajien sähköpostiosoitteet ja mahdollisesti faksin numerot.

46. Allekirjoitetun ennakkoratkaisupyynnön jäljennös voidaan toimittaa nopeutetun menettelyn tai kiireellisen menettelyn soveltamista koskevan pyynnön kanssa etukäteen unionin tuomioistuimen sähköpostin (ECJ-Registry@curia.europa.eu) tai faksin (+352 43 37 66) välityksellä. Molempien pyyntöjen käsittely voidaan aloittaa heti, kun tällainen jäljennös on otettu vastaan. Kyseisten asiakirjojen alkuperäiskappale on kuitenkin toimitettava unionin tuomioistuimen kirjaamoon mahdollisimman nopeasti.